

Η πολιτική ασκείται μέσα από τα κόμματα όπως επιτάσσει το Σύνταγμα. Κόμματα δημοκρατικά οργανωμένα, με δομή τέτοια ώ στε η κοινωνία να μεταφέρει μέσω εκλεγμένων αντιπροσώπων τα προβλήματα στην τοπική αλλά και στην κεντρική ηγεσία του κόμματος.

Είναι δύσκολο να σκεφθεί κανείς ότι κόμμα χωρίς αντιπροσώπευση σε όλη τη χώρα μπορεί να έχει επιτυχίες στις εκλογές. Η οργάνωση των κομμάτων οφείλει να έχει και κλαδική εκπροσώπηση δια μέσου του συνδικαλισμού των κομματικών στελεχών. Είναι σαφές ότι απαιτείται πολυεπίπεδη οργάνωση την οποία πολύ λίγα κόμματα διαθέτουν.

Το επόμενο σημαντικό ζήτημα είναι το **Πρόγραμμα Διακυβέρνησης** που θα εδράζεται στην ιδεολογική πλατφόρμα του κόμματος και το οποίο περιλαμβάνει Σχέδιο επίλυσης των προβλημάτων που οι αντιπρόσωποι της βάσης και των φορέων έχουν αναδείξει.

Οι λύσεις στα προβλήματα δεν πρέπει να επιβάλλονται από την Ηγεσία χωρίς την απαιτούμενη διαβούλευση με την κοινωνία.

Δυστυχώς για τελευταία φορά, η ορθή διαδικασία κατάρτισης κυβερνητικού προγράμματος έγινε το 2003, όταν ο πρόεδρος της Ν.Δ. Κώστας Καραμανλής ανέθεσε στον Γιώργο Σουφλιά την ευθύνη εκπόνησης ενός δομημένου προγράμματος, το οποίο παρουσιάσθηκε πριν από τις εκλογές του 2004 και τις οποίες κέρδισε με άνεση η Νέα Δημοκρατία.

Έκτοτε η Ν.Δ. δεν κατόρθωσε να καταστρώσει νέο αναπτυξιακό σχέδιο για την αντιμετώπιση της κρίσης, με αποτέλεσμα να εμφανίζεται ότι αποδέχεται πλήρως το Μνημόνιο!

Η αποσύνθεση της κομματικής βάσης δεν οφείλονταν μόνο στην υπερψήφιση του μνημονίου

και στην δυσaráσκεia των στελεχών αλλά και στην **υποβάθμιση των κομματικώ ν οργάνων** . Οι εσωκομματικές

διαδικασίες έγιναν με συνοπτικές διαδικασίες, με ανανέωση της θητείας των οργάνων και εξαιρετικά μικρή συμμετοχή μελών.

Η κυρίαρχη άποψη της Ηγεσίας ήταν ότι αρκεί η καθοδήγηση εκ των άνω. Πρακτικά είναι εύκολη η καθοδήγηση με διοχέτευση της «κομματικής γραμμής» , αλλά η αδράνεια των τοπικών και κλαδικών στελεχών μειώνει την συσπείρωση και επιφέρει άσχημα εκλογικά αποτελέσματα σε διάφορες αναμετρήσεις.

Προοίμιο της επερχόμενης εκλογικής ήττας αποτέλεσαν οι εκλογές σε δικηγόρους, γιατρούς, φαρμακοποιούς, στην ΑΔΕΔΥ, και σε σειρά σημαντικών φορέων που ήταν «κάστρα» της Ν.Δ.

Η οργάνωση και το πρόγραμμα Διακυβέρνησης είναι η **ΔΥΝΑΜΗ** του κόμματος και ο Πρόεδρος μπορεί να προσθέσει το δικό του μερίδιο στην επιτυχία.

Δεν μπορεί μόνος του να κερδίσει τις εθνικές εκλογές όσο καλός και αν είναι.

Για παράδειγμα , όσο χαρισματικός εάν είναι ο Σταύρος Θεοδωράκης, το ΠΟΤΑΜΙ δεν μπορεί να διεκδικήσει εξουσία διότι οργανωτικά και προγραμματικά υστερεί.

Ζήσαμε το παράδειγμα του Αντώνη Σαμαρά προέδρου στην Πολιτική Άνοιξη και στη Νέα Δημοκρατία. Το κόμμα κέρδισε τις εκλογές και όχι ο πρόεδρος!

Επομένως το σύνθημα να εκλεγεί ως πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας ένας νέος και ωραίος που θα «κοντράρει» και θα κερδίσει τον Τσίπρα στο κοινωνικό επίπεδο είναι ΛΑΘΟΣ.

Χωρίς κόμμα σύγχρονο, δυναμικό, ανανεωμένο στην βάση και στην κορυφή και χωρίς αξιόπιστο κυβερνητικό πρόγραμμα που επιλύει τα προβλήματα της οικονομίας και της κοινωνίας, δεν κερδίζεις εκλογές.

Επομένως χρειαζόμαστε νέο Πρόεδρο, εκείνο το πρόσωπο που θα εγγυηθεί και θα πείσει , ότι σε λίγους μήνες θα αναδιοργανώσει την Νέα Δημοκρατία, θα αποκαταστήσει την επικοινωνία της βάσης με την ηγεσία και θα καταθέσει αξιόπιστο Πρόγραμμα ΕΞΟΥΣΙΑΣ.

Αυτόν πρέπει να ψηφίσουμε για Πρόεδρο.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΤΑΜΗΛΟΣ

Τ. Βουλευτής Ν. Τρικάλων